

Vol: 1 No.: 6
October 2023

Private Circulation

OBC VOICE

2nd NATIONAL CONFERENCE OF ALL INDIA FEDERATION FOR SOCIAL JUSTICE 19.9.2023 INDIA FOR SOCIAL JUSTICE

4th STATE CONFERENCE & 25th YEAR SILVER JUBILEE CELEBRATION UNION BANK OBC EMPLOYEES WELFARE ASSOCIATION, UTTAR PRADESH VARANASI – SEPTEMBER 9-10, 2023

விஸ்வகர்மா
யோஜனா

CONVERSION
DENIAL OF
RESERVATION

THOUGHTS OF
PERIYAR

PROPORTIONAL
REPRESENTATION

4TH STATE CONFERENCE & 25TH YEAR - SILVER JUBILEE CELEBRATION OF UNION BANK OBC ASSOCIATION – UP STATE HELD AT VARANASI - 9.9.2023

Respected Shri.Bhushan Bhuvan Kamal, Hon'ble Member of National Commission for Backward Classes addressed the function as Chief Guest.

General Body Meeting of All India Body held at Varanasi on 10.9.2023
Office bearers elected unanimously

Private Circulation October 2023

Editor:

G.Karunanidhy**Editorial Board:**

Vaeyuru Tholibangan

Ravindra Ram

T.Ravikumar

K.Chandran

G.Malarkodi

Published by:

G.Karunanidhy

10/1040 Jeevan Bhima Nagar

Anna Nagar West Extension

Chennai 600101

Printed at:

Krishnaraj Printers

36, Devarajan Street

Royapettah

Chennai 600014

Tel:+91 044-28485938/37

Email:

empower.socialjustice

@gmail.com

Website:

empowertrust.org

The views expressed
in the articles
are not necessarily ours

WELCOME WOMEN'S RESERVATION BILL! INCLUDE OBC QUOTA

The Women's Reservation Bill, was unanimously passed in both the Houses of Parliament. The Constitution (One Hundred and Twenty Eighth Amendment) Bill, 2023, seeks to provide a 33% reservation to women in the Lok Sabha and State Assemblies. However, the quota can come into force only by 2029, which is also not certain, since it has to be implemented after the delimitation of constituencies that will be conducted only after the next census, which is likely to be held after the 2024 general elections. The last delimitation exercise started in 2002 ended in 2008, after a gap of six years.

Meanwhile, leaders of political parties including Congress President Sonia Gandhi and MP Rahul Gandhi extended their support to the Women's Reservation Bill adding that the measure was "incomplete" as it lacks quota for Other Backward Classes (OBC).

Senior BJP leader Uma Bharti said she was disappointed that the bill reserving 33 per cent seats for women in the Lok Sabha and state assemblies does not carve out a quota for women from the Other Backward Classes (OBCs). In a letter to Prime Minister Narendra Modi, Uma Bharti demanded that half the seats in the women's quota be reserved for SC/STs and OBCs, and that the backward class women from the Muslim community should also get a benefit.

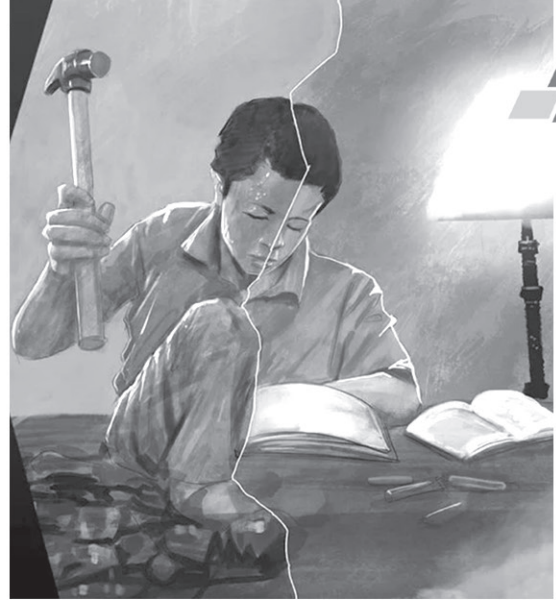
Among 131 reserved seats for SC/STs in current Lok Sabha (84- SCs, 47-STs), only 20 are women- a staggering 15.2%. As the OBCs don't have any reservations either in the Parliament or in the state assemblies, their representation is dismal. Against this backdrop, now that the Women's Reservation Bill has been passed in Parliament promising 33% reservation to the women, the debates over the representation of marginalised women from OBCs have again taken the political centre stage.

The debate over representation of OBC women has always been pitted against feminist concerns of the upper caste women. A renowned scholar of caste, Gail Omvedt in 2000 while writing about the conflict between feminist interest and OBC reservation noted how "it seemed to set (mainly upper caste) feminists against (mainly male) OBC leaders."

Explaining his opposition to the Bill, Congress leader and former Union Finance Minister P Chidambaram wrote on X, (Twitter), "The date of the next Census is indeterminate. The date of the next Delimitation is also indeterminate (and perhaps controversial). The Women's Reservation is dependent on two indeterminate dates. Can there be a greater jumla? The women's reservation can be implemented immediately on the basis of the updated Voters lists."

However, as both the Houses of Parliament have passed the Bill, the question of marginalised women's voices remains unattended. When will the subalterns speak? ■

'விஸ்வகர்மா யோஜனா' பச்சைக் குலத் தொழிலை - கல்வியே!

"விஸ்வகர்மா யோஜனா" என்பது ஏதோ தொழிலை ஊக்குவிக்கும் திட்டம் என்று மேம்போக்காகப் பார்த்து நல்லதுதானே என்று நம்பி மோசம் போகக் கூடாது.

பரம்பரை ஜாதித் தொழில் செய்கின்றவர் (அதிலும் 18 தொழில்கள்)களுக்குத்தான் இந்தக் கடன் உதவியே தவிர, மற்ற தொழில்களைச் செய்பவர்களுக்கல்ல என் பதைத் திண்ணமாக முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

ஆகஸ்ட் 15 ஆம் தேதி செங்கோட்டையில் மோடி பேசும் போது குலத்தொழில்களைச் செய்பவர்கள் அவர்களது குடும்பத் தொழிலை தொடர்ந்து செய்தால் நிதி கொடுப்போம் என்று அறிவித்து அதற்கு விஸ்வகர்மா திட்டம் என்று பெயரும் சூட்டினார்.

தச்சர், செருப்பு தைப்பவர், சலவைத் தொழிலாளி, சவரத் தொழிலாளி முதல் பரிசல் மற்றும் சிறு ஓடம் செய்பவர்கள் வரை இந்த திட்டத்தின் கீழ் வருகிறார்கள்.

இந்த நிலையில் அந்த திட்டத்தில் இணைபவர்கள் குறித்த குறிப்பு ஒன்றை ஒன்றிய அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

அதில் விண்ணப்பதாரர் தனது குடும்பம் பரம்பரை பரம்பரையாக அந்தத் தொழிலைத்தான் செய்திருக்க வேண்டும் என்பது உறுதிப்படுத்திக் கூறியுள்ளது.

எடுத்துக்கட்டாக விண்ணப்பதாரர் செருப்பு தைப்பவர் என்றால் அவர் பரம்பரை பரம்பரையாக செருப்பு தைக்கும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவராக இருக்கவேண்டும். அதை உறுதி செய்ய பஞ்சாயத்து தலைவர், தாசில்தார், கிராம நிர்வாக அலுவலர்களிடம் எங்கள் குடும்பம் பரம்பரை பரம்பரையாக செருப்பு மட்டுமே தைத்து வருகிறது என்பதாக சாட்சிகளோடு மனுவை சமர்ப்பித்து, அதில் அதிகாரிகள் நன்கு ஆய்வு செய்து சான்றிதழ் தருவார்கள்; அந்தச் சான்றிதழ் தான் விஸ்வகர்மா திட்டத்தின் கீழ்

செல்லும்; இங்கு செருப்பு தைப்பவர் தச்சர் வேலைக்கு விண்ணப்பிக்க முடியாது, மரத்தச்சர் தங்க ஆசாரி வேலைக்கு நிதி கேட்டு விண்ணப்பிக்க முடியாது - என்று விஸ்வகர்மா திட்ட விதிகள் தெளிவாக குறிப்பிடுகிறது.

5.2.1 Stage 1: Verification at Gram Panchayat or ULB level

The first step of screening for the artisans and craftspeople registered under PM Vishwakarma will be through the head of Gram Panchayat/ Chairman of Village Council or Executive Head/ Administrator of the Urban Local Body. The Head of Panchayat can use services of Gram Sevak/Panchayat Secretary in screening and verifying the details provided by the beneficiaries. The Head of Gram Panchayat will also ascertain that the beneficiary has been traditionally engaged in the trade on self-employment basis. The verification shall include screening of family details mentioned by the beneficiary to ensure that only one eligible person is covered from a family. The same shall be applicable for the Executive Head in ULB. The details collected by VLES will be certified by the Head of Gram Panchayat in the villages or the Executive Head of ULBS.

இந்த விஷப் புள்ளியைப் பார்க்கையில் - திராவிடர் கழகத் தலைவர், தமிழர் தலைவர் ஆசிரியர் மானமிகு கி.வீரமணி அவர்கள் குறிப்பிடுவது போல இது ஒரு "மயக்க பிஸ்கட்" டாகும்.

1952-1954இல் ஆச்சாரியார் கொண்டு வந்த குலக் கல்வி திட்டத்தின் மறுவடிவம்தான் இந்த விஸ்வகர்ம யோஜனா - என்பதை அய்யமே இல்லாமல் தெரிந்து கொள்வீர்! புரிந்து கொள்வீர்!! ■

(நன்றி: விடுதலை தலையங்கம் - செப்டம்பர் 8, 2023)

**சி.பி.சி.எல். பிற்படுத்தப்பட்டோர் பணியாளர்கள் நல சங்கம் சார்பில் நடைபெற்ற
தந்தை பெரியார் பிறந்த நாள் விழா:**

சென்னையில் 22.09.2023 அன்று நடைபெற்றது. சங்கத் தலைவர் எஸ்.சதீஷ் கண்ணா தலைமை வகித்தார், பொதுச் செயலாளர் என்.ஸ்ரீதர், வரவேற்புரை நிகழ்த்தினார். சட்டமன்ற உறுப்பினர் கே.பி.சங்கர் சிறப்புரையாற்றினார். அகில இந்திய பிற்படுத்தப்பட்டோர் கூட்டமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் கோ.கருணாநிதி மற்றும் எஸ்சி/எஸ்டி சங்கம், தொழிற்சங்கங்களின் தலைவர்கள் உரையாற்றினர். பெரியார் பற்றிய கட்டுரை மற்றும் ஓவியப் போட்டியில் வெற்றி பெற்ற உறுப்பினர்கள் மற்றும் அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கு பரிசும், பணி நிறைவு பெறும் தோழர்கள் பழனியப்பன், பத்மநாபன் ஆகியோரும் பாராட்டப்பட்டனர்.

**அகில இந்திய இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல சங்கத்தின் 16-ஆம்
ஆண்டு விழா மற்றும் மண்டல் பரிந்துரை குறித்த கருத்தரங்கம்**

இந்தியன் ஓவர்சீஸ் வங்கி பிற்படுத்தப்பட்டோர் நல சங்கத்தின் சார்பில் 23.09.2023 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற விழாவில், முன்னாள் எம்.பி. டி.கே.எஸ்.இளங்கோவன், திராவிடர் கழகப் பொருளாளர் வீ.குமரேசன், சமூக நீதி கண்காணிப்பு குழு உறுப்பினர் ஏ.ஜெய்சன், அகில இந்திய பிற்படுத்தப்பட்டோர் கூட்டமைப்பின் பொதுச் செயலாளர் கோ.கருணாநிதி, எஸ்.சி/எஸ்டி சங்கத்தின் பொதுச் செயலர் சசிகுமார் ஆகியோர் உரையாற்றினர். விழாவிற்கு தலைவர் ரவீனா விஜயகுமார் தலைமை தாங்கினார், பொதுச்செயலாளர் ஏ.ராஜசேகரன் நன்றி கூறினார். சங்கத்தின் தலைவராக பெலிக்ஸ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். விழாவில் கூட்டமைப்பின் தலைவர்கள் கலந்து கொண்டனர்.

புதுடெல்லியில் "திராவிடர் இல்லம்" தொடக்கம்!

உயர்கல்வி, உயர்கல்விக்கான நுழைவுத்தேர்வு, வேலை வாய்ப்புகளுக்கான போட்டித் தேர்வு போன்ற பணிகளுக்காக புதுடெல்லி வரும் திராவிடர் இன எளிய மாணவர்கள் இலவசமாகத் தங்குவதற்காக டெல்லி ஜாமியா பல்கலைக் கழகம் அருகில், செப்டம்பர் 17 ஞாயிறு மாலையிலிருந்து 4 படுக்கை அறைகள் கொண்ட வாடகைக் கட்டிடத்தில் திராவிடர் இல்லம் இயங்கத் தொடங்குகிறது. ஜாமியா பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் Dr. அரவிந்த் குமார் அவர்கள் இல்லத்தைத் தொடங்கி வைத்து, ரூ.5000 நன்கொடையும் வழங்கினார்.பெரியார் பிறந்தநாள் கேக் வெட்டிக் கொண்டாடப்பட்டது. பங்கேற்ற மாணவர்களுக்கு "Periyar on Family Planning" என்ற ஆங்கில நூல் வழங்கப்பட்டது.

**செயில்- சேலம் உருக்காலை இதர பிற்படுத்தப்பட்ட பணியாளர்கள் நல சங்கம் சார்பில் நடைபெற்ற
பொதுக் குழு மற்றும் மக்களவை உறுப்பினர் எஸ்.ஆர். பார்த்திபன் அவர்களுக்கு பாராட்டு விழா - 05.09.2023**

தந்தை பெரியார் எழுதிய “பெண் ஏன் அடிமையானாள்” நூல் குறித்த விமர்சனம்

ஒரு தெளிந்த தொலைநோக்கு பார்வை கொண்ட ஒருவரால் தான் இந்த மாதிரி ஒரு ஆழ்ந்த கருத்து செறிவு உள்ள நூலை எழுத முடியும்!!

பெண் ஏன் அடிமையானாள் - தந்தை பெரியார்

எனக்கு அடிக்கடி ஒரு பெருந்த சந்தேகம் எழுவதுண்டு. பொதுவாழ்க்கையில் இருக்கும் நிறைய ஆளுமைகள் தங்கள் பெயருக்கு முன்னால் ஒரு டாக்டர் பட்டம் வாங்கிப் போட்டுக் கொள்வதை பார்த்திருக்கிறோம். தகுதியுடையோர் சிலர் தகுதியற்றோர் பலர் எனினும் அதை நாம் பெரிதாக கருதவில்லை. ஆனால் உள்ளபடியே அகில உலக அளவில் முன்வரிசையில் வைக்கத்தக்க பழுத்த சிந்தனையாளர் புரட்சியாளர் தந்தை பெரியார் அவர்களுக்கு டாக்டர் பட்டம் ஏன் வழங்கப்படவில்லை. அவரது இந்தப் பெண் ஏன் அடிமையானாள் என்கிற ஒரு நூலின் பத்து அத்தியாயங்களும் தனித்தனியே ஒரு முனைவர் பட்டம் வழங்க தகுதியானவை என்பதை மறுக்க இயலுமா?

கற்பு

இந்த ஒரு சொல்லை வைத்து பூச்சாண்டி காட்டியபடியே தானே பெண்களை அடிமைப்படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சொல்லின் ஆணிவேர் வரை சென்றும் மாற்று மொழியில் உள்ள இணைச் சொற்களின் வழி நின்று ஆய்ந்து பார்த்தவரையில் எங்குமே இந்த வார்த்தை பிரத்தியேகமாக பெண்களை மட்டும் குறிக்கும் என்கிற தகவல் இல்லாதபோது மோசடியாக இதனை பெண்களை மையப்படுத்தி குறிக்கும் வார்த்தையாக மாற்றியது ஆரிய கைங்கர்யம் என்று "பதிவிரதை" என்கிற வார்த்தை கொண்டு ஓங்கி அடிக்கிறார். மேலும் ஆண்களை கற்புடையவர்கள் என்பதற்கு தனி வார்த்தைகள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு ஆணாதிக்கம் அன்றி வேறு காரணம் இல்லை என்கிறார்.

மு.ஜெயராஜ்

வள்ளுவரும் கற்பும்

வாழ்க்கைத் துணைநலம் மற்றும் பெண்வழிச் சேறல் என்ற அதிகாரங்களில் வரும் குறட்பாக்களின் பொருள் வழி வள்ளுவரையும் "அவர் ஒரு வேளை பெண்ணாக இருந்திருந்தால் இந்த வகையில் அடிமைத்தனத்தை ஊக்குவிக்கும் பாடல் எழுதியிருப்பாரா என கேள்வி எழுப்பவும் தவறவில்லை. "பெண்வழிச் சேறல்" என்ற அதிகாரத்தில் "இமையாரின் வாழினும்" எனத் தொடங்கும் பாடல் மனைவிக்கு அஞ்சுபவன் ஆண்மையற்றவன் என்று கூறும் அதே வேளை கணவன் காலடியை தொழுது நிற்பவன், பெய் என்றதும் மழை பெய்யும் என்றல்லவா கூறுகிறார்.

காதல்

கண்டதும் காதல், காணாமலே காதல் என்றெல்லாம் கலர் கலராக கதைகளைக் கட்டி காதல் என்கிற ஒன்றைப் பற்றி ஒரு தெய்வீக பிம்பம் கட்டமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. தனது கைத்தடியால் அந்த பிம்பத்தை "டமார்" என்று உடைத்து நொறுக்குகிறார். விக்ரமன் பாணி "பூ ஒரு

முறைதான் பூக்கும்" என்பதையெல்லாம் முற்றாக நிராகரிக்கிறார். காதல் என்பது நிலையில்லாதது யார் மீது வேண்டுமானாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரக்கூடும். மேலும் அது மாறாத ஒன்று அல்ல என்கிறார். இது காதல் அல்ல, அது காதலுக்கு விரோதம், இது காம இச்சை, இது விபச்சாரம் என்றெல்லாம் காதலை கூறி அடக்குமுறைக்கு முயற்சி நடப்பதால் காதல் குறித்தும் இந்த ஆய்வில் எழுதிச் சென்றிருக்கிறார்.

கல்யாண விடுதலை

அன்பு மற்றும் புரிதலில் பேதம் ஏற்படுகையில் காதலில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்ள அஞ்சக் கூடாது என்று போன அத்தியாயத்தில் கூறிய பகுத்தறிவு பகலவன் சேர்ந்து வாழ இயலாத ஒரு சூழலில் பெண்கள் கையில் மட்டும் "கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருசன்" என்ற பழமொழியை நினைத்து விட்டு சமூகம் வாளாவிருப்பதை பெரியார் ஏற்கவில்லை. பொருத்தப்பாடு இல்லாத சூழலில் கல்யாண விடுதலை பெற்று இருவரும் பரஸ்பர சதந்திர தன்மையுடன் தங்கள் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள கடவது என்கிறார்.

மறுமணம் தவறல்ல

மணமுறிவு செய்து கொண்ட ஒரு பெண் தனக்கு பொருத்தமான ஒரு துணை கிடைக்கும் போது மறுமணம் செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். பொருத்தாத வாழ்க்கையை சகித்துக் கொண்டு சமூக கட்டுப்பாட்டையும் மாண்பையும் பெண்களைக் கொண்டு தான் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கூறிவிட்டு ஆண்கள் மட்டும் இஷ்டத்திற்கு செயல்படும் பித்தலாட்டத்தை கண்டிக்கிறார்.

விபச்சாரம்

விபச்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை இதில் ஆண் பெண் இருபாலரும் சம்மந்தப் பட்டிருந்தாலும் மொத்த பழிப்புக்கும் குற்றச்சாட்டுக்கும் உள்ளாகிறவர் பெண் தான். (விபச்சார வழக்குகளில் கூட பெண்களைத் தான் காவல்துறை கைது செய்கிறது) ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஆண்களுடன் கூடும் பெண்களை விளிப்பதற்கு இந்தச் சொல்லாடல் இழிவாக பயன்படுத்தப்படும் அதே வேளை ஆண்களின் பல பெண்கள் சேர்க்கை வீரத்தின் கம்பீரத்தின் ஆண்மையின் அடையாளமாக விதந்தோதப்பட்டு வந்துள்ளது. "தேவிடியா" என்கிற வார்த்தை மிகப் பிரபலமாக இன்றளவும் புழக்கத்தில் இருக்கும் வசைச் சொல். ஒரு பெண்ணின் தூய்மையை கேள்விக்கு உள்ளாக்க பயன்படுத்தப் படுகிறது. அதே போல ஆண்களைக் கூறி வசை பாட முடியுமா? அப்படிச் கூறினால் அதை பாராட்டாக எடுத்துக் கொள்ளும் கண்ணாவிமான சூழல் தானே சமூகத்தில் இன்றளவும் உள்ளது.

விதவைகள் நிலை

அந்தக் காலத்தில் பதினைந்து வயதுக்குள்ளாக திருமணம் செய்து கொண்டு விதவை நிலையடையும் பெண்கள் குடும்ப கவுரவம் மற்றும் நம்பிக்கை என்கிற பித்தலாட்டங்களால் தங்கள் வாழ்க்கையையே வெறுமையாக கழிப்பது குறித்து மிகுந்த சினமும் கவலையும் கொள்கிறார். காந்தியாரும் இந்த நிலை ஒழிய வேண்டும் என்று தனது பத்திரிகையில் எழுதியதை மேற்கோள் காட்டி மறுமணம் தவறல்ல என்கிறார்.

நம்பிக்கைகளை காரணமாக காட்டி ஒரு பெண் குழந்தையின் வாழ்க்கையையே வெறுமையாக்குவது முற்றிலும் தவறு என்கிறார்

சொத்துரிமை

இது குறித்த சட்டம் இயற்றப்பட்ட போது "எங்களுக்கு சொத்துரிமை வேண்டாம்" என்று பெண்களை வைத்தே கோஷம் போட வைத்த வெட்க கேடு அரங்கேறி இருக்கிறது. அதெற்கெல்லாம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பெண்ணடிமைத்தனம் ஒழிய வேண்டும் என்றால் பெண்களுக்கு சொத்துரிமை வழங்கப்பட்டாக வேண்டும் என்றும் இதற்கு முன்னோடியானதொரு சட்டம் மைசூர் சமஸ்தானத்தில் இயற்றப்பட்டிருப்பதை எடுத்துக் காட்டி கூறுகிறார். ஆனால் சங்கர மடமோ "அவாளுக்கு சொத்துலே பங்கு கொடுத்தா இஷ்டப் பட்டவாள் இழுத்துண்டு ஓடத்தான் போறா என்ன பண்ணு ஓய் கலி முத்திடுத்து" என்று அங்கலாய்த்தது வரலாறு.

கர்ப்பத்தடை

பெண்களை பிள்ளை பெற்றுப் போடும் கருவியாக கருதிய நிலை இருந்த அந்த காலகட்டத்தில் கர்ப்பத்தடை என்கிற வார்த்தையை உச்சரித்தாலே பெருங்குற்றமாகப் பார்க்கப்பட்டது. அப்படி செய்வது தெய்வ நிந்தனையாக கருதப்பட்டது. கர்ப்பத்தடை விஷயத்தில் முற்போக்கு சிந்தனையாளர் முத்துலட்சுமி அம்மையார் தனக்கு எதிரான நிலைப்பாடு எடுத்ததையும் வருத்தத்துடன் பதிவு செய்கிறார். இன்று சர்வ சாதாரணமாக நடக்கும் கர்ப்பத்தடை அன்றைய முற்போக்கு சிந்தனையாளர் ஒருவரே தவறு என்று கருதிய விஷயம் பெரியாரால் முன்மொழியப் பட்டிருக்கிறது என்றால் அவரது தொலைநோக்கு பார்வை எவ்வளவு விசாலமானதாகவும் வியப்புக்குரியதாகவும் இருந்திருக்கிறது.

பெண் விடுதலைக்கு "ஆண்மை" அழிய வேண்டும்

எந்த ஒரு ஆணும் பெண் விடுதலைக்காக முழுமையான ஈடுபாட்டுடன் போராடமாட்டான். எனவே பெண்கள் தாங்களே தங்கள் விடுதலைக்காக துணிந்து போராட வேண்டும். பெண்கள் தங்களை ஆண்களை விட கீழானவர்கள் என்று எண்ணிக் கொள்வது பெரும் பிழை என்று கடிந்து கொள்கிறார். இன்னும் ஒரு படி மேலே போய் பிள்ளை பெற்றுக் கொள்ளும் வேலையினால் ஆண்களை சார்ந்திருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. பெண்கள் பிள்ளை பெறுவதை நிறுத்த வேண்டும். இந்த சமத்துவமற்ற சமுதாயம் பெருகவில்லை என்றால் என்ன கேடு? என்று அறச் சீற்றத்தோடு முடிக்கிறார்.

பாலின சமத்துவம் சார்ந்து பெரியார் கூறிய பல விஷயங்கள் நடைமுறைக்கு வந்து விட்டது. ஆனால் அவர் அது குறித்து கருத்துக்களை வெளியிட்ட காலகட்டத்தில் நிலவிய பொது சமுதாய சிந்தனை போக்கை கவனித்தோம் என்றால் பெரியாரின் கருத்துக்கள் எவ்வளவு புரட்சிகரமானவை என்பது விளங்கும். பாலின சமத்துவம் சார்ந்த சிந்தனையில் முன்னோடியாக இருக்கும் இந்த "பெண் ஏன் அடிமையானாள்?" என்கிற ஆய்வு நூல் ஆயிரம் டாக்டர் பட்டங்களுக்கு தகுதியானது என்றால் மிகையில்லை. ■

(கட்டுரையாளர் அரசுப் பள்ளியில் தலைமை ஆசிரியர்)

Conversion: Denial of reservation benefits anti-Constitutional !

- Vaeyurutholibangan

Article 17 of the constitution of India says, "Untouchability" is abolished and its practice in any form is forbidden. The enforcement of any disability arising out of "Untouchability" shall be an offence punishable in accordance with law." Thus, according to the Constitution, untouchability had been abolished on 26.01.1950 itself. Consequently the people who were suffering from untouchability until then are not de jure suffering from that menace from January 1950.

Now, the people who are shown as belonging to Scheduled Castes are those who had faced extreme difficulties in social, educational and economic fields because of the traditional practice of untouchability against them by the rest of the society. That refers only to the past practice of untouchability. No one can practice untouchability against them now, because its practice in any form – repeat, any form – had been forbidden on 26.01.1950.

Reservation was because of the past history

The benefits of reservation to the Scheduled Castes people were extended in 1950 on the legally valid premise that they were the people who had, earlier, faced the problem of untouchability. The implication is that the generation of 1950s and the later era, among the people belonging to the Scheduled Castes, suffered from the ill-effects of untouchability practiced, not against them, but against their ancestors for millennia.

In Belgium, the Walloons had subjugated and exploited the Flemish for centuries. There was revolution by the Flemings which resulted, in 1832 AD, in the finest Constitutional arrangement against such exploitation. Yet, even in 1972 (i.e., 140 years later), the ill-effects of that subjugation continued and the advertisement for recruitment of managers would get published in French Newspapers while the advertisement for vacancies of labourers and menial jobs would appear in Dutch newspapers.

It would thus become clear that the reservation benefits extended to the people belonging to the SC category by the Constitution in 1950 was extended to them, not because they were facing the problem of untouchability, but because their ancestors faced the problem of untouchability but whose evil effects continued to be felt by them, the subsequent generations.

Forced retention and continued humiliation

Yet, the central bureaucrats conspire to deny the freedom of conscience to the post-1950 generation of the people belonging to the SC category, their freedom of conscience to practice any religion. They want them to remain within the Hindu fold to avail themselves of the benefits of reservation, while facing all the ignominy heaped upon them through the Varna system based on the Srutis, Smritis, etc., That is a real blackmail to keep them subjugated forever under the Varna tyranny. Hon'ble Supreme Court has, in *E.V. Chinnaiah Vs. State of A.P.*, observed on 05.11.2004, "Scheduled Caste, however, is not a caste in terms of its definition as contained in Article 366(24) of the Constitution of India. They are brought within the purview of the said category by reason of their abysmal backwardness. Scheduled Caste consists of not only the people who belong to some backward caste but also race or tribe or part of or groups within castes, races or tribes. They are not merely backward but the backward most. A person even does not cease to be a Scheduled Caste automatically even on his conversion to another religion. (See *Punit Raj v. Dinesh Chaudhary and State of Kerala and Anr. v. Chandramohanam*)" Nowhere does the Constitution prohibit benefits of reservation to the people belonging to the SC category.

Vested interest of the upper caste bureaucracy at Delhi

It is only the interpretation of a few bureaucrats and their mischievous counter affidavits on behalf of the State that

resulted in some other misconceived judgments, which necessitate reconsideration invoking the Doctrine of Sub-Silentio, in the light of the facts narrated supra and the text of the Constitution. "Gandhi's last political mileage is that in a free society political parties must be inspired by the ideal that politics is a form of public service rather than a means of dominating fellow citizens" - Page 191 - M.K. Gandhi: *Hind Swaraj and other writings* - Anthony J. Parel - Cambridge University Press. But the upper caste dominated bureaucracy of the Delhi Durbar has been habitual in twisting facts and figures in every case and before every forum to ensure the perpetuation of its domination.

In the context, it would be worth-recalling an incident in which the magnanimous but innocent leaders representing Christian interests were cheated by Vallabhbhai Patel, during the pre-independence era.

John and Patel

Dr.V.K. John was an MLC from Kodaikanal in the year 1946. Constitution of the nation was in the process of formulation. He was writing to the Congress leader Vallabhbhai Patel on 07.12.1946, conveying the general impression of the Christian community that it did not want separate electorates. Patel was happy and was sending a patronising reply. But when the same John wanted certain monetary benefits extended to the people of the Scheduled category to be extended to the people who belonged to that category but got themselves converted to Christianity later, Patel was talking like the present day Sanghi fundamentalists. The details are:

V.K. John writes to Patel on 07.12.1946. He says Indian Christian community should not ask for separate electorates or even joint electorates with reservation but ought to sink its identity with general electorate. He says his opinion is shared by large section of the Christian community, especially youngsters.

He says he spoke about it in a meeting to felicitate a member, Rev. Jerome D'Souza elected to the Constituent Assembly. He forwards a copy of the paper cutting from the Hindu. His argument was that the Indian Christian Community should never cast a shadow between the country and its freedom. There were no large conflicts between the interests of the Christian community and the interests of the nation but if there was any he was sure all would like that the communal interest would be subordinated to the national interest.

He believed that they must take a long-range view of the problem and even if power was transferred to a major community, the minority rights would be guaranteed in the interests of the majority community itself. He said that Christians did not want either separate electorates or reservation of seats with joint electorate.

Patel approves John

Patel was obviously pleased with the letter of John that he sent on 16.12.1946 a very accommodating letter. He

Harijans. Perhaps through the efforts of Christian missionaries, the Indian Christians are a little more advanced or better off than the Harijans. Besides, the Indian Christians are not suffering from the curse of untouchability, and therefore those who are in the lowest layer of society attract the sympathy of Government first. It is in this sense that the problem has to be viewed and therefore I understand that no discrimination is meant.

It would be a blessing if there would be no communalism in public life in India, but unfortunately our public life bristles with it and it has poisoned the whole atmosphere, and we must all work for the eradication of it to the best of our ability.

I am personally against proselytisation. I said this openly in one of my speeches in the Legislative Council. But I do not think the Madras Government is in order to exclude Indian Christians who are converts from Harijans from the benefit of public funds set apart for the advancement of Harijans. The grant is made for their advancement on account of their economic condition, and not on account of their creed. Why should there be discrimination against a person on account of change of faith, which you have rightly pointed out is a matter of one's conscience? I hope the Congress Ministries will not give the slightest room for complaint that there is discrimination against a person on account of his creed.

said, "After all the change of faith is a matter of one's conscience, and it has nothing to do with the political or economic condition of the country. Separate electorate given to the Muslims has done irreparable damage to the cause of India: this was done deliberately as a policy of divide-and-rule, and we are paying dearly a price for this act of mischief. Let us hope that all communities will realise in course of time that it is more in the interest of the country and of the community as a whole to fall in line with the general national regeneration of the country as a whole".

A week later, on 22.12.1946, John writes to Patel that it is not fair to exclude Indian Christians who are converts from Harijans from the benefit of public funds set apart for the advancement of Harijans. The grant is made for their advancement on account of economic condition, and not on account of their creed. Why should there be discrimination against a person on account of change of faith, which you have rightly pointed out is a matter of one's conscience? I hope the Congress Ministries will not give the slightest room for complaint that there is discrimination against a person on account of his creed.

Patel reprobrates John

Patel was not pleased with this letter of John. He replies, vide his letter dated 28.12.1946: "I am afraid there is some misunderstanding about this matter. I do not think that the Madras Government has the slightest idea of discrimination. The object, I believe, is the removal of untouchability by taking measures with government aid to uplift the downtrodden classes of people known as Harijans. Perhaps through the efforts of Christian missionaries, the Indian Christians are a little more advanced or better off than the Harijans. Besides, the Indians Christians are not suffering from the curse of untouchability, and therefore those who are in the lowest layer of society attract the sympathy of the Government first. It is in this sense that the problem has to be viewed and therefore I understand that no discrimination is meant. ...If Indian Christians require any special assistance from the Government of Madras, it may be claimed independently without questioning the right of the suppressed Harijans." (Page 53- Sardar Patel's Correspondence - Vol. 3)

"Fair share" promise thrown to the winds

The Congress had in its Bombay Working Committee Meeting held in July 1931 passed a resolution that "Appointments shall be made by non-party Public Service Commissions the principle of equal opportunity to all communities for a fair share in public services of the country" (Page 127 - A Collection of Congress Resolutions from 1885 - 1934 and Other Important Documents - D.Chakraborty & C. Bhattacharyya - The Book Company Ltd. College Square, Calcutta). But that resolution has been buried and forgotten by the post-Independent India. The oppressors are not talking of 'share' as promised but of 'reservation' which they want to dilute through the newly invented improper phrases like 'creamy layer' for OBCs as well as SCs and STs. The gullible oppressed people continue to remain cheated till date.

Chanakya had ordained, "Whoever is rising in power may break the agreement of peace". An entire chapter titled, "Making peace and Breaking it", has been devoted by him to teach various methods of such treachery. (Page 347 - Chapter XVII -- Book VII - Arthashastra - R. Shamasastry). His ardent followers at the power centres in New Delhi act in accordance with those directions two thousand years later too.

The oppressors made all the lofty promises to the suppressed classes during the freedom struggle, on proper share in the governance of the nation, post-independence. But they, coolly, broke all those promises after the independence was obtained with the help of the OBCs, SCs and the STs. Introduction of the concept of 50% ceiling, the concept of Creamy Layer and the denial of reservation to converts are not on the basis of the Constitution but by transgressing beyond the purview of the Constitution. The OBCs, SCs and STs should fight for their legitimate and proportionate share in public services, mainly at the top. And, they have the right to follow any religion, as they please, without its having any adverse effect on their benefits of 'reservation' or 'share' or 'representation', which were the result of the social injustice caused to their ancestors in the past.

The OBCs, SCs and STs should wake up to the reality and ensure that they get their 'share' in the governance of the nation, through proportionate representation in services at the top level posts in all the departments and usher in real democracy in India. ■

WILL CONDUCT CASTE CENSUS, IF VOTED TO POWER, RAHUL

The Congress leader demands immediate implementation of the women's reservation bill without waiting for census, delimitation; vows to conduct a fresh caste census if his party comes to power:

The Congress "regrets" that the United Progressive Alliance (UPA) government did not pass its Women's Reservation Bill in 2010 by including a quota for women from other backward classes (OBCs), former party chief Rahul Gandhi said on September 22, even as he asserted that his party would successfully carry out a caste-based census if it comes to power.

INCLUDE OBC QUOTA IN WOMEN RESERVATION BILL, OPPOSITION PARTIES

Backing the Constitution (One Hundred and Twenty-Sixth Amendment) Bill, 2023, seeking to provide 33 per cent reservation for women in Lok Sabha and state Assemblies, Opposition parties demanded that the government implement the proposed legislation "immediately", and conduct a caste census to extend the benefits of this law to women belonging to Other Backward Classes (OBCs).

Thanthai Periyar's 145th Birthday Celebrations

3-days workshop on Disciplinary matters for OBC representatives Staff Training College, Bengaluru - Sept 14-16, 2023

General Body Meeting of All India Body held at Varanasi on 10.9.2023 Office bearers elected unanimously

California caste law controversy: The model minority myth needs caste blindness

- Prof. Ajantha Subramanian

In February, 2023 Seattle became the first American city to ban caste discrimination. American colleges and universities have also witnessed mobilisation to make caste a new “protected category”.

Debate over California anti-caste bill reflects shifting demographics of Indians in America and political entanglements of homeland and diaspora. California is poised to be the first US state to ban caste discrimination. On September 5, the State Senate passed Senate Bill 403. It now goes to the Governor, who must decide whether to sign it into law. The push to pass SB 403 follows several other successes by opponents of caste inequity. In February, Seattle became the first American city to ban caste discrimination. American colleges and universities have also witnessed mobilisation to make caste a new “protected category”.

This new visibility extends the tensions of caste from the subcontinent to the diaspora. A vocal anti-caste coalition

pushing to recognise and address caste discrimination has run into a backlash that labels the campaign “Hinduphobic”. This rising confrontation reflects both the shifting demographics of Indians in America, and the continuing political entanglements of homeland and diaspora.

The Indian American population is now the most highly educated and affluent group in the US, what some have called “the other one percent.” The biggest increases in Indian migration to the United States followed the 1965 US Immigration Act and the 1990s Information Technology boom. Approximately 60 per cent of the

current Indian American population came after 2000, mostly to work in tech. Indian migrants represent a small slice of the homeland population that has benefited from caste inheritances, especially access to higher education. A 2016 study found that 68 per cent of Indians in the US have a college degree, as compared to 7.8 per cent of Indians in India and 20 per cent of the US population.

Until recently, that meant an absence of the kinds of democratic challenges that we see in India. The invisibility of caste and hypervisibility of race in the American public sphere allowed Indian Americans to frame their economic and professional achievements as self-made successes unrelated to caste. From the 1990s, Indian engineer-entrepreneurs in Silicon Valley spearheaded projects of image-making that perpetuate two linked myths — of themselves as a model minority, and of America as a land of opportunity. In this preferred narrative of humble, middle-class origins, histories of caste are strikingly absent. By disavowing education as a lucrative, mobile form of caste capital, it reframes inherited privilege as middle-class merit, and parlays racial minority status into a fable of hard work and innate talent.

Those resisting the introduction of caste as a protected category in US anti-discrimination law generally offer two arguments. First, it would force Indian Americans who left caste behind in the homeland to think of themselves in caste terms. This claim to castelessness disregards caste's underlying role in reproducing collective advantages and disadvantages, instead reducing it to individual sentiment and interpersonal animus. Moreover, it sidesteps the proliferation of caste-based civil society organisations and role of caste networks in shaping university and corporate recruitment in the US. That caste is alive and well in the diaspora has become more difficult to deny after a high-profile caste discrimination case against Cisco Systems in 2020, followed by a public statement by 30 Dalit women engineers, and testimonies at public hearings on caste protections.

For many second-generation Indian Americans, such events shed new light on how caste underwrites their family histories of education, employment and migration, a dawning consciousness of inherited privilege that disrupts the narrative of India as a land of adversity that their parents fled before succeeding in the US. For the migrant generation, conversely, the claim to castelessness has deep transnational roots, drawing from the strident opposition to reservations in India. In voicing the fear that legal measures against caste discrimination form a slippery slope to quotas, Indian immigrants transpose a misplaced sense of victimhood directly from India to the US.

The second argument against caste protections — that they are “Hinduphobic” — expresses a seemingly

legitimate fear of religious minority discrimination in the US. The rhetoric, however, far outweighs actual examples of such discrimination. Instead, the perplexing equation between legislation to prevent caste discrimination and “Hinduphobia” makes sense only when we consider a longer history of mobilisation by groups with ties to Indian Hindutva formations.

The 2005 controversy around California textbooks offers a telling example. The Vedic Foundation and Hindu Education Foundation complained to the California Curriculum Commission that sixth grade history textbooks, which included caste oppression in their account of Hinduism, were “neocolonial” efforts to denigrate a US minority religion. Transnational resonances with the rise of Hindu nationalism in India are striking — after all, the BJP's Ram Janmabhoomi movement emerged largely to counter the threat of the Mandal Commission. In mobilising a narrative of Hindu victimisation at the hands of Muslims, the movement shifted attention away from caste hierarchies within Hinduism. This strategy, of pitting Mandir against Mandal, or religion against caste, finds an echo in Indian American attempts to pit “Hinduphobia” against the recognition of caste discrimination.

The affinity between minority claims in the US and a majoritarian movement in India might appear contradictory. But while some Indian Americans do make common cause with minorities in India, many others have become avid backers of Hindu nationalism. Indian American support for Hindutva expresses forms of caste entitlement carried over from India. As with other long-distance nationalisms, it also expresses the desire for a country where they are an unchallenged majority. Paradoxically, the experience of being a minority in the United States feeds the appetite for majoritarian nationalism in India.

Clearly, the model minority myth that so many Indian Americans propagate requires shutting down conversations about caste. The sustained efforts of anti-caste activists keep them alive. As I write, activists are staging a hunger strike in support of SB 403. The three lead strikers — Nirmal Singh from California's Sikh Ravidassia community; Thenmozhi Soundararajan, the executive director of the Dalit civil rights organisation, Equality Labs; and Sana Qutbuddin, director of Advocacy of the Indian American Muslim Council — together embody a spirit of coalition-building. In turn, these diasporic activists offer a model of emancipatory solidarities that may well resonate for progressive politics in the homeland.

The writer is Professor of Anthropology at The Graduate Center of the City University of New York

(Courtesy:INDIAN EXPRESS 13.9.2023)

Proportional representation and reservations for SC/ST/OBCs should be explored

(Speech by Hon'ble Chief Minister of Tamil Nadu Thiru.M.K.Stalin at the 2nd National Conference of All India Federation for Social Justice held on 19.9.2023)

I am honoured to participate in the second conference of the All India Federation for Social Justice and to address you. This meeting follows our inaugural conference held on 3rd of April. I am deeply committed to engaging in discussions about social justice wherever and whenever they take place.

Social justice, secular politics, socialism, equality, state autonomy and federalism are the building blocks of a strong and equitable India. The Dravida Munnetra Kazhagam (DMK) is actively working to promote these ideals at the national level, with a significant emphasis on the All India Federation for Social Justice, which is a vital initiative in this regard.

Mr. Wilson, a member of the Council of States (Rajya Sabha) and a senior lawyer, has devoted himself to coordinating this effort on behalf of the DMK. He has formed and continues to navigate this association, not considering

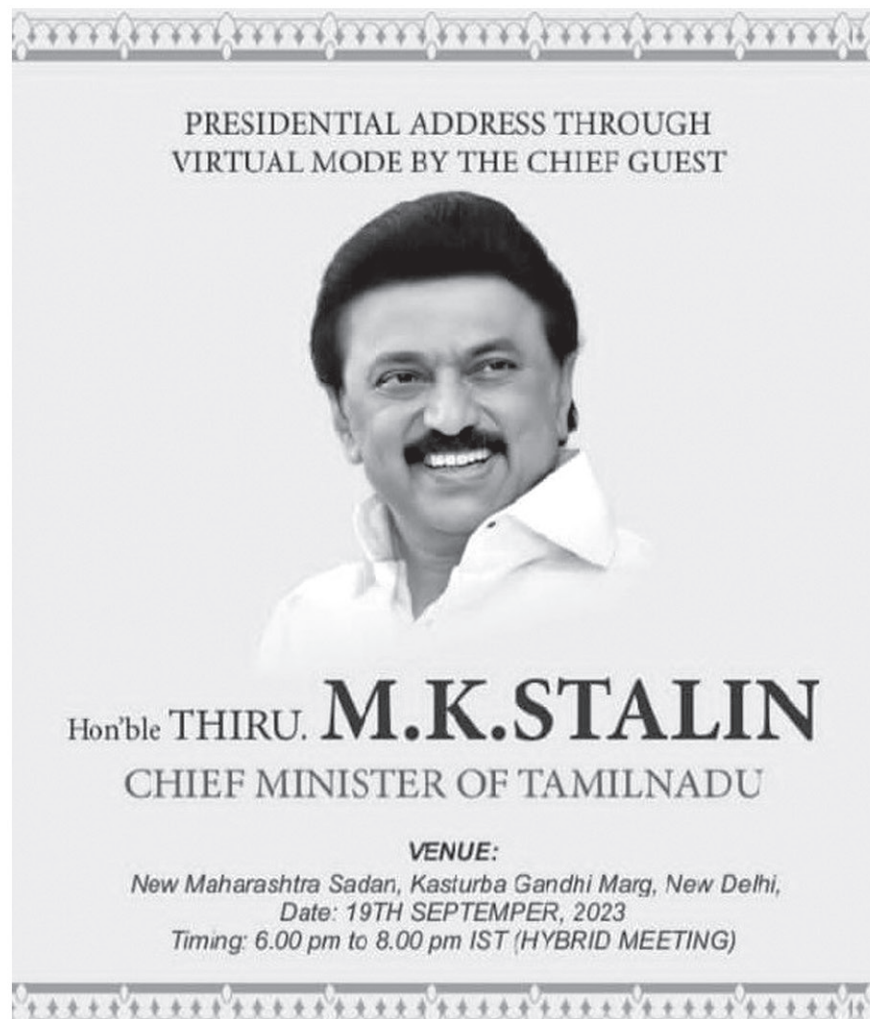
it as another job given to him, but as his life's duty. I commend him, and I am grateful to all the political leaders who have accepted our invitation and are participating in this conference.

For DMK, social justice is at the core of our movement, and it is the very reason for our inception and existence. The Dravidian movement was born with the mission of creating a society founded on social justice and egalitarian principles. In 1916, the South Indian Liberal Foundation, also known as the Justice Party, was established to champion social justice.

During the Justice Party's rule in Madras province in 1922, Chief Minister Panagal Raja issued the Communal G.O., which continues to influence Tamil Nadu to this day. Tamil Nadu also inspired other states in India to follow suit.

In fact, the protests in Tamil Nadu led to the first amendment of the Indian Constitution. Article 15(4) of the Constitution states that "The state is permitted to make any special provision for the advancement of any socially and educationally backward classes of citizens or for the scheduled castes and scheduled tribes." This amendment was prompted by the "happenings in Madras," as stated by Prime Minister Nehru in Parliament. The constitutional definition of social justice revolves around the term "socially and educationally backward."

Article 340 of the Indian Constitution empowers the government to establish the Backward Classes Commission, focusing on "socially and

educationally" backward classes for affirmative actions, which was reiterated in an amendment. Essentially, the Constitution emphasises that reservation, a key component of social justice, should be granted to those who are socially and educationally backward.

Following this, our leader, Kalaingar, echoed the call for social justice across India. The Conference of Uttar Pradesh SC-ST people was held in 1973 in Allahabad. Kalaingar took part in it. At the end of his speech, Kalaingar mentioned that "I request the Union Government to keep in mind two initiatives for the Scheduled Castes and Backward Communities. Vacancies reserved for Scheduled Castes in Union Government employment should be properly filled up. Similarly, in the jobs of the Union Government - from now on, a particular percent should be reserved for the OBCs. The Union Government should do that immediately."

This call led to the formation of the Mandal Commission in 1978 to study the status of the OBCs. Although BP Mandal gave his report in 1980, it was not implemented.

It was Kalaingar who persuaded Prime Minister VP Singh to implement the recommendations of the Mandal Commission in 1990. He even passed a resolution for this in the Tamil Nadu Legislative Assembly.

Due to this historic step, Backward class people got 27 percent reservation in Union Government's education institutions and jobs. It was for this reason that VP Singh gave social justice to the backward people, VP Singh's rule was toppled by BJP then. I want to remind you of this act by BJP.

Despite our ongoing fight for social justice, the biggest obstacles have come from the BJP. They do not implement social justice measures properly. BJP has failed to fully implement the 27 percent quota for backward classes in Union government departments during their nine-year rule. It is evident that BJP is not committed to uplifting the poor, backward, scheduled castes, and tribal communities. That is why they consistently oppose social justice measures.

Suddenly, RSS Chief Mohan Bhagwat has expressed support for reservation. We must question where the RSS was, when the BJP toppled the VP Singh government, which had granted social justice to the backward classes. Was it not the same RSS that operated BJP from behind? Mohan Bhagwat's recent support is politically motivated, aimed at gaining favour during upcoming parliamentary elections, rather than reflecting genuine concern.

If the BJP truly cares about social justice, they should have fully implemented the 27 percent reservation in Union government positions over the past nine years. Ideally, they should fill all vacancies in Union Government offices based on social justice principles. Will they come forward to do it?

Social justice is not limited to one state; it is a concern for all states, particularly when the BJP is in power. Caste-class metrics may vary from state to state. For example, in Tamil Nadu, 69 percent reservation is in progress. Similarly, even though the reservation differs in each state, the problem remains the same. That is neglect. Wherever there is neglect - marginalisation - untouchability - slavery - injustice, Social justice serves as the remedy for these societal ills.

We must ensure that reservation for Scheduled Tribes is properly implemented, as well as for Backward and Most Backward Communities, with nationwide monitoring and community-wise assessments. After DMK came to power, we established the SC-ST Commission and a Social Justice Monitoring Committee in Tamil Nadu. This committee will ensure the proper implementation of social justice criteria in education, employment, promotions, and appointments. It will guide and implement the same.

If not done properly, the committee will make recommendations to the state to take appropriate action. Similar committees should be established in all states and at the national level. Together, we should work towards the resolutions set forth in this conference:

- The Union Government should amend the Constitution to mandate reservation for Scheduled Castes, Scheduled Tribes, OBCs, women, and minorities in appointments to the posts of Supreme Court and High Court judges.
- Reservation should extend to promotions and seniority determination for OBCs.
- The Union Government should immediately release the Socio-Economic Caste Census data collected in 2015.
- Proportional representation and reservations for SC/ST/OBCs should be explored.
- Reservation in government education and jobs should extend to the private sector.
- Proportionate appointment of professors from OBC, SC & ST communities in Central Universities, IITs, and IIMs.
- Proportionate priority should be given to OBC, SC, and ST students in admissions to premier institutes like IIT, IIM, and IISc.
- Establish a Social Justice Committee to address the grievances of SC/ST/OBC employees and workers.
- Remove the reservation ceiling of 50 percent.
- As existing in Tamil Nadu, an All India Social Justice Monitoring Committee at the Union level should be established to ensure the full implementation of reservation in education and employment by the Union Government.

Various resolutions including these have been passed. All these should be implemented.

It is crucial that reservation powers be vested in the state governments. The power to grant reservation should rest with the states.

69 percent reservation was ensured in Tamil Nadu. Some states have a 50 percent ceiling. Reservation ceiling should be based on the population proportion of the respective states. Therefore, it is not correct to say that the reservation should not exceed 50 percent. Only if Reservation is deemed as the right of the states, the respective states can give due reservation to the people of their states.

True federalism should thrive in India, and we must work diligently to implement these social justice resolutions.

Let us unite in our efforts to enable all Indians to live prosperous lives with the principles of social justice at the forefront.

Thank you all.

THOUGHTS OF PERIYAR-2

पेरियार के विचार - 2

Unjust Scheme

"Viswakarma Yojana scheme of Union Government has a resemblance in the Rajagopalachari's Kulakalvi Scheme (Caste-wise occupation Scheme)" – Editor

(A speech delivered by Thanthai Periyar on 15.11.1953 at Washermenpet in Madras, voicing his protest against Kula Kalvi (caste wise occupation scheme) imposed by Rajagopalachari. Ironically, it was like the New Education Policy (NEP) framed recently by the Union Government)

My dear Comrades and Cadres, today I wish to discuss with you Kula Kalvi (caste wise occupation scheme) imposed by my friend Rajagopalachari, which has added fuel to the already scorching fire in our society. This Gurukulam system of education to sustain the practice of caste wise occupation would severely hamper the future of our children if we do not nip it in the bud.

Drastic Change

Upon assuming the post of the chief minister Rajagopalachari repealed food control scheme which had long been causing annoyance to the public. We lauded the truly beneficial measure of welfare. People too heaved a sigh of relief when the control was thrown overboard. Besides, he granted some relief offers to weavers too. But when he had earned enough trust of the people and safeguarded his coveted post, there was a drastic change in him.

To bind this country with the shackles of Manudharma he started the preliminary tasks. He commenced them with brahminist dominance in employment and placement.

Our Dravidian people could not even think of jobs in any field or industry. All the vacant posts were filled with brahmin applicants who had no integrity or morale. He did not stop with mere brahminist monopoly in employment. He went a step ahead to hinder the educational progress of Sudras in order to prevent them from seeking placements and posts on the grounds of their qualification and eligibility.

"When we ask them why we alone must go on doing our hereditary works and watch Brahmins advancing in life acquiring education, employment, posts, positions and power, we are abused as sectarians and silenced by that single word. This injustice is all around us as government, freedom, democracy, and republic. This injustice exists in the form of belief in god, theism, Ramayan, Mahabharat, Gita and religion. Our protest against such atrocities are labeled hate speeches and racial prejudice. We are accused as anti nationals and also called atheists, for raising voice against social injustice."

अन्यायपूर्ण योजना

"केन्द्र सरकार का विश्वकर्मा योजना स्कीम राजगोपालाचारी के कुला कलवी स्कीम (जाति आधारित व्यवसाय स्कीम) से मिलता-जुलता स्कीम है।" - संपादक

(राजगोपालाचारी द्वारा थोपी गई कुला कलवी योजना (जाति आधारित रोजगार योजना) के विरोध में मद्रास के वाशरमेनपेट में 15.11.1953 को तंतई पेरियार द्वारा दिया गया भाषण। संयोग से यह हाल ही में केन्द्र सरकार द्वारा लाई गई नयी शिक्षा नीति (एन इ पी) की तरह ही था।)

मेरे प्रिय साथियों और सहयोगियों, आज मैं आप सबसे अपने मित्र राजगोपालाचारी द्वारा थोपे गये कुला कलवी योजना (जाति आधारित रोजगार योजना) के बारे में चर्चा करना चाहता हूँ जिसने पहले से ही हमारे समाज के दहकते हुए आग में घी डालने का काम किया है। यदि हमने इसे अभी ही नहीं दबाया तो जाति आधारित रोजगार को बनाये रखने के लिए शिक्षा का यह गुरुकुलम योजना हमारे बच्चों के भविष्य को बर्बाद कर देगा।

भीषण परिवर्तन

मुख्य मंत्री के पद पर आसीन होते ही राजगोपालाचारी ने खाद्य नियंत्रण योजना को खत्म कर दिया जिसकी वजह से लोगों के अंदर पहले से ही काफी रोष है। कल्याण के सही लाभकारी कदमों की हम सराहना करते रहे हैं। नियंत्रण हटने पर लोगों ने भी राहत की सांस ली। इसके अलावा इसने बुनकरों को भी कुछ राहत पहुंचाई। किन्तु जैसे ही उसने लोगों का विश्वास हासिल कर लिया और अपने पद और प्रतिष्ठा को सुरक्षित समझ लिया उसमें भीषण बदलाव आ गया।

देश को मनुधर्म की बेड़ियों में जकड़ने के लिए उसने अपना प्रारंभिक कार्य शुरू कर दिया। रोजगार और भर्तियों में उसने ब्राह्मणी वर्चस्व दिखाना शुरू कर दिया।

हमारे द्रविड़ लोग किसी भी क्षेत्र में या उद्योगों में नौकरी पाने के बारे में सोच भी नहीं सकते। सभी खाली पद ब्राह्मण आवेदकों से भरे जा रहे हैं जिनमें कोई ईमानदारी या नैतिकता नहीं है। वह रोजगारों में ब्राह्मण एकाधिकार तक ही नहीं रुका। एक कदम आगे बढ़कर उसने शूद्रों की शैक्षिक प्रगति को बाधित कर दिया जिससे कि उन्हें उनकी शिक्षा और योग्यता के आधार पर पर रोजगार पाने से रोका जा सके।

"जब हमने उनसे पूछा कि हम ही क्यों अपने पुत्रों को काम में लगे रहें और ब्राह्मणों को अपने जीवन में शिक्षा, रोजगार, पद, प्रतिष्ठा और ताकत पाकर प्रगति करते हुए देखते रहें तो हमें सांप्रदायिक बता कर गाली दिया गया और इस एक शब्द के द्वारा चुप करा दिया गया। हमारे साथ यह अन्याय सरकार, स्वतंत्रता, लोकतंत्र और गणराज्य के अंतर्गत सभी जगह व्याप्त है। इस अन्याय का अस्तित्व ईश्वर में आस्था, अस्तिकता, रामायण, महाभारत, गीता और धर्म के रूप में हमारे बीच उपस्थित है। इन अत्याचारों के विरुद्ध हमारी आवाज़ को नफ़रती भाषण और नस्लीय पूर्वाग्रह के रूप में चिह्नित किया जाता है। सामाजिक अन्याय के विरोध में हमारी आवाज़ के लिए हमें राष्ट्र-द्रोह का अभियुक्त माना जाता है और हमें नास्तिक कहा जाता है।"

Protests ignored

As the ground work for this obstacle, he has now thrust in a new scheme of elementary education which is clearly an effort towards reestablishing the varnashrama. There is widespread protest against this heredity based scheme but Rajagopalachari has not taken any protest seriously. The rulers who say that their governance is democratic should pay heed to the protests, shouldn't they?

The first voice of protest was mine. I made people realize that the new scheme of education is indubitably a varnashrama education scheme. I stressed on nipping it in the bud. People too extended their whole hearted support to me. Infact many of the opposition parties joined my protest. Surprisingly, many Congress insiders too opposed this unwarranted scheme. My protest was strengthened by several city municipalities, village panchayat boards, teaching faculty and eminent academicians. The revival of varnashrama was thus rejected vehemently. But the people ruling as democrats turned a blind eye to the widespread protests.

Obstinacy

Rajagopalachari adamantly clung to the scheme and yelled that he cared too hoots. He insisted on its implementation and declared that he had no second thoughts about it. He threatened that the scheme would be followed this year in villages but would be extended next year to all the cities. Is this justice? Can this be called democratic rule? Our protest falls on the deaf ears of some people who call us ungrateful. They blame us for finding fault with Rajagopalachari who has introduced, according to them, a noble scheme.

Dear comrades, if you analyse properly you would find this scheme to be an attempt to reestablish varnashrama and conserve it. As per this scheme, the children in each class has to be learners in class rooms only in the forenoon and involve themselves in their hereditary work in the afternoon and acquire much more skill by practice. We sudras are condemned to toil manually. Hence, a barber's son has to dress hair; a washerman's son has to wash dirty linen; a potter's son has to work on clay mounds; and a cowherd's son has to learn cattle grazing as per their own heredity.]

Voice Stifled

It would be fair in a sense if brahmin students also involve themselves in works according to their heredity, but they cleverly avoid it. The unwritten law is to bind only us. They demand jobs, posts and positions for themselves and so full time learning activity is claimed by them. Social justice is thrown overboard.

When we ask them why we alone must go on doing our hereditary works and watch Brahmins advancing in life acquiring education, employment, posts, positions and power, we are abused as sectarians and silenced by that single word. This injustice is all around us as government, freedom, democracy, and republic. This injustice exists in the form of belief in god, theism, Ramayan, Mahabharat, Gita and religion. Our protest against such atrocities are labeled hate speeches and racial prejudice. We are accused as anti nationals and also called atheists, for raising voice against social injustice.

Nothing personal

This is the sorry state of State affairs today. Comrades listening to me here must realize in what a deplorable condition our Government and its rule are. Is it fair? And yet, I reiterate that I have no personal vendetta to settle score with Rajagopalachari.

I do not have any sort of grudge against him. There is no animosity between us and I do not envy him over anything.

विरोध की उपेक्षा

इस बाधा से निपटने के लिए जमीनी कार्यवाई के रूप में उसने एक नई प्राथमिक शिक्षा पर जोर दिया है जो स्पष्टतः वर्णाश्रम की पुनर्स्थापना का एक प्रयास है। आनुवंशिकता पर आधारित इस योजना का व्यापक विरोध हो रहा है। किन्तु राजगोपालाचारी ने इन विरोधों को गंभीरता से नहीं लिया है। जो शासक अपने प्रशासन को लोकतांत्रिक कहता हो उसे इन विरोधों पर ध्यान नहीं देना चाहिए क्या?

विरोध का पहला स्वर मेरा था। मैंने लोगों को महसूस कराया कि शिक्षा की नई योजना पूरी तरह से वर्णाश्रम शिक्षा योजना है। शुरुआत में ही इसे खत्म कर देने पर मैंने जोर दिया। लोगों ने भी खुले दिल से मेरा समर्थन किया। वस्तुतः अनेक विपक्षी दल मेरे इस विरोध में शामिल हो गए। आश्चर्यजनक रूप से कांग्रेस के भीतर भी कई लोगों ने इस अनुचित योजना का विरोध किया। मेरे इस विरोध को अनेक शहरी न्यायपालिकाओं, ग्राम पंचायत समितियों, शिक्षा क्षेत्र के लोगों और अनेक जाने-माने शिक्षाविदों ने बल प्रदान किया। इस प्रकार से वर्णाश्रम को पुनर्जीवित करने के प्रयास को जोरदार तरीके से नकार दिया गया। किन्तु प्रजातंत्र के नाम पर शासन चलाने वालों ने इस व्यापक विरोध की ओर से आँखें मूंद ली।

हठमतिता

राजगोपालाचारी इस योजना के प्रति अडिग बना रहा और कहा कि मैं किसी की परवाह नहीं करता। वह इसे लागू करने पर अड़ा रहा और घोषणा कर दिया कि वह इस पर पुनर्विचार नहीं करने वाला। उसने धमकी दिया कि गांवों में योजना इसी वर्ष लागू कर दी जाएगी और अगले वर्ष तक सभी शहरों में इसे लागू कर दिया जाएगा। क्या इसे लोकतांत्रिक शासन कहा जा सकता है? हमारे विरोध की अनसुनी करने वाले कुछ लोग हमें अहसान फ़रामोश कहते हैं। वे हमें राजगोपालाचारी में गलती ढूँढ़ने का दोषारोपण करते हैं क्योंकि उनके अनुसार उन्होंने अच्छी योजना बनाई है।

प्रिय साथियों, यदि आप सही ढंग से विश्लेषण करेंगे तो पाएंगे कि यह योजना वर्णाश्रम को पुनर्स्थापित करने और इसे जारी रखने के लिए लाई गई है। इस योजना के अनुसार सभी कक्षाओं के बच्चों को दोपहर तक ही पढ़ाई करनी है और दोपहर के बाद उन्हें अपने पुश्तैनी काम को करना है जिसमें अभ्यास के द्वारा निपुणता हासिल करनी है। हाथ से परिश्रम करने के कारण हम शर्द्धों की निन्दा की जाती है। इस प्रकार से पुश्तैनी धंधे के अनुसार एक नाई के बेटे को बाल काटना है, धोबी के बेटे को कपड़ा धोना है, कुम्हार के बेटे को मिट्टी के बर्तन बनाने हैं और गड़रिया के बेटे को जानवर चराने का काम सीखना है।

आवाज़ दबा दी गई

यह उचित होता कि ब्राह्मण छात्र भी अपने आनुवंशिक काम में संलग्न होते किन्तु चालाकी से वे ऐसा करने से बचे रहते हैं। अलिखित कानून सिर्फ़ हम पर लागू होते हैं। वे अपने लिए रोजगार, पद और प्रतिष्ठा की मांग करते हैं जिस कारण से उनके द्वारा पूरे समय पढ़ाई-लिखाई के दावे किये जाते हैं। सामाजिक न्याय को तो खत्म ही कर दिया गया है।

जब हमने उनसे पूछा कि हम ही क्यों अपने पुश्तैनी काम में लगे रहें और ब्राह्मणों को अपने जीवन में शिक्षा, रोजगार, पद, प्रतिष्ठा और ताकत पाकर प्रगति करते हुए देखते रहें तो हमें सांप्रदायिक बता कर गाली दिया गया और इस एक शब्द के द्वारा चुप करा दिया गया। हमारे साथ यह अन्याय सरकार, स्वतंत्रता, लोकतंत्र और गणराज्य के अंतर्गत सभी जगह व्याप्त है। इस अन्याय का अस्तित्व ईश्वर में आस्था, अस्तिकता, रामायण, महाभारत, गीता और धर्म के रूप में हमारे बीच उपस्थित है। इन अत्याचारों के विरुद्ध हमारी आवाज़ को नफरती भाषण और नस्लीय पूर्वाग्रह के रूप में चिह्नित किया जाता है। सामाजिक अन्याय के विरोध में आवाज़ उठाने के लिए हमें राष्ट्र-द्रोह का अभियुक्त माना जाता है और हमें नास्तिक भी कहा जाता है।

व्यक्तिगत कुछ भी नहीं

अभी की स्थिति बहुत ही दुःखद है। यहाँ पर मुझे सुनने वाले साथी सरकार और इसके शासन के खेदजनक हालत को जरूर महसूस करें। क्या यह उचित है? बावजूद इसके मैं बार-बार कहता हूँ कि राजगोपालाचारी के प्रति मेरा कोई व्यक्तिगत बदले की भावना

There may be some who nourish such feelings towards him but certainly not me. He is till this moment a good friend of mine inspite of all our issue-based fights. If he demits his post as the chief minister at some point of time in future, he would certainly drop into my house and I would also garland him and welcome. Hence, rest assured my dear comrades, there is no ill-will or personal contempt and intentional bitterness embedded in my speech today.

Rebel and Retort

I urge thus upon everyone who has been stigmatised as a lower caste individual – prepare yourself for a resolute revolution. Question yourself who caused this disgrace. If you feel it was an act of the so called god, smash such a god into pieces. If it seems to be a religious command, ruin it completely. In case it is found to be a ploy of the governing rulers, annihilate their governance. If you realise that it is the strategy of some avaricious elements, face them boldly and tell that their prevarication would never ever succeed.

Thanthai Periyar, in Kudi Arasu dated
4th December 1932

Their rise and our fall

Rajagopalachari is striving for the welfare of his brahmin race, knowing very well that there is widespread contempt all over the country against it. He is bent upon crushing the growing hatred. His objective is to protect his race by stifling our voice. His strife is indeed vigorous just as ours is. We are likewise struggling to safeguard our race. His brahmin race can flourish and prosper only by our enslavement and degradation. He knows very well that the well being and growth of his race depends on our getting annihilated.

Though in issue-based fights he is our opponent, for the people of his race he is a great savior and one who was born for their prosperity in life. We do not deny the fact that he is on the direction which is right from his point of view.

No retreat

We have to march ahead towards achieving our objective, which is eradicating our degradation, erasing the stigma on us and abolishing our servitude. This is our only motive behind demanding the exit of Brahmins. We want them to quit since on it lies our advancement in life.

Courtesy: 'Viduthalai' – 17.11.1953

Translated by M.R. Manohar

नहीं है।

उससे मेरी किसी तरह की कोई ईर्ष्या नहीं है। हमारे बीच किसी भी प्रकार की शत्रुता नहीं है और किसी भी चीज के लिए मैं उससे जलता नहीं हूँ। उसके प्रति किसी और की ऐसी भावना हो सकती है किन्तु मेरी तो कदापि नहीं। सभी तरह के मुद्दों पर आधारित लड़ाईयों के बावजूद अभी तक वह मेरा एक अच्छा मित्र है। भविष्य में किसी समय यदि वह मुख्य मंत्री के पद से मुक्त होगा तो निश्चित रूप से वह मेरे घर आयेगा और मैं भी उसका स्वागत माला पहना कर करूँगा। इसीलिए मेरे प्यारे साथियों आज के मेरे भाषण में कोई दुर्भावना या व्यक्तिगत आक्षेप और जानबूझकर कटुता नहीं है।

विद्रोह करो और प्रत्युत्तर दो

निम्न जाति के कलंक से घिरे हुए हर व्यक्ति से मेरा आग्रह है कि वह एक पक्के विद्रोह के लिए अपने को तैयार कर ले। अपने आप से पूछो कि यह अपमान किसकी वजह से है। यदि तुम्हें लगता है कि इसका कारण तथ्याकथित ईश्वर है तो ऐसे ईश्वर के टुकड़े-टुकड़े कर दो। यदि ऐसा किसी धार्मिक आदेश की वजह से है तो उसे पूरी तरह से नष्ट कर दो। यदि पता चले कि ऐसा किसी प्रशासक की चाल के कारण है तो उसके प्रशासन को मिटा दो। यदि तुम्हें लगे कि ऐसा किसी लालची तत्व की चाल है तो उसका सामना करो और उसे बता दो कि उसकी झूठी चाल कभी भी कामयाब नहीं होगी।

4 दिसम्बर, 1932 के कुदी अरासु में तंतई पेरियार

उनका उत्थान और हमारा पतन

देश भर में व्यापक अवमानना को भली-भांति जानते हुए भी राजगोपालाचारी अपनी ब्राह्मण जाति के कल्याण के लिए प्रयासरत है। वह बढ़ती हुई नफरत को कुचलने के लिए आमादा है। हमारी आवाज़ को दबी कर अपने नरैल की रक्षा ही उसका उद्देश्य है। उसका संघर्ष भी बिल्कुल हमारी तरह जोरदार है। वैसे ही हम भी अपनी जाति की रक्षा के लिए संघर्ष कर रहे हैं। हमारी गुलामी और पतन से ही उसकी ब्राह्मण जाति पनप सकती है और विकास कर सकती है। वह अच्छी तरह से जानता है कि उसकी जाति का कल्याण और विकास हमारे विनाश पर निर्भर है। हालांकि मुद्दा आधारित झगड़ों में वह हमारा प्रतिद्वंद्वी है पर वह अपने लोगों के लिए मुक्तिदाता है और जीवन में उनकी उन्नति के लिए ही पैदा हुआ है। हम इस सच्चाई को नकार नहीं सकते कि उसकी दिशा उसके लिए बिल्कुल ठीक है।

पीछे नहीं हटना है

हमें अपने उद्देश्य की प्राप्ति के लिए आगे बढ़ते जाना है, इसी से हमारी अवनति रुकेगी, हमारा कलंक मिटेगा और हमारी गुलामी खत्म होगी। ब्राह्मणों को बाहर करने की हमारी मांग मात्र इसी उद्देश्य के लिए है। हम चाहते हैं कि वे गद्दी खाली करें क्योंकि इसी पर जीवन में हमारी उन्नति का आधार टिका है।

सौजन्य : 'विदुतलाई' - 17.11.1953

अनुवाद - एम आर मनोहर

Contribute to OBC VOICE:

Donate Rs.240 and you will receive OBC VOICE for 12 months through book post. Address with Pin Code and contact number is required.

YOU CAN CONTRIBUTE THRO GPaY

or

Amount may be sent through NEFT:

SB ACCOUNT NO: 332602010438472

fvg: EMPOWER, Trust for Social Justice with Union Bank of India IFSC: UBIN0533262

GPay (Mobile Number 76958-23527)

CPCL OBC EMPLOYEES WELFARE ASSOCIATION CELEBRATED THANTHAI PERIYAR BIRTHDAY – 22.09.2023

IOB OBC STAFF WELFARE ASSOCIATION 16th YEAR CELEBRATION & SEMINAR – 23.09.2023

PERIYAR 145 BIRTHDAY CELEBRATION – 17.09.2023 STALL AT PERIYAR THIDAL, CHENNAI BY UNION BANK OBC ASSN, TN

UNION HOME COMPOSITE SCHEME

- Home loan for purchase of land and construction of house.
- Moratorium of 48 months.
- No Processing charges.
- Margin for plot is 25% and construction 10%*

Give a missed call on
9619333333

*Terms & Conditions Apply.

#PowerOfU

Toll Free Number - 1800 208 2244 / 1800 425 3555/ 1800 425 1515 | www.unionbankofindia.co.in

Do not share your internet banking details, such as User Id / password or your credit/debit card number /CVV/OTP with anyone – either over phone or through email.

[f @unionbankofindia](https://www.facebook.com/unionbankofindia) [t @UnionBankTweets](https://twitter.com/UnionBankTweets) [in @unionbankofindia](https://www.linkedin.com/company/unionbankofindia) [ig @UnionBankInsta](https://www.instagram.com/UnionBankInsta) [y @UnionBankOfIndiaUtube](https://www.youtube.com/UnionBankOfIndiaUtube)

October 2023 • **OBC VOICE**